

...cap a la constitució de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC)

L'independentisme a Catalunya té llarga història. Al sud li costava expressar-se ja que Madrid acostumava bombardejar Barcelona cada 50 anys per a calmar les vel·leïtats. Els temps canvien i sembla que els bombardeigs no siguin més possibles és en aquest context que el 2009 Arenys de Munt ha organitzat la primera consulta sobre la independència. El catalanisme ha agafat volada i avui fa part del panorama polític, ha entrat a la normalitat.

Però de quina manera nos afecta i nos afectarà al nord?

A primera vista sembla que no interessi pas ningú a Catalunya nord, tret de Ràdio Arrels i dels seus oients.

Però aquesta sensació no correspon a la realitat ja que parlant amb gent sensible a la catalanitat, però no compromesa en política, m'he adonat que les coses eren complexes. Catalunya independent fa somiar i Catalunya nord en sortiria enfortida, però al nord les persones que desitgen llibertat pels catalans no creuen que *"mai nos deixaran fer"*;

Aquesta gent amb qui he parlat confia amb una Catalunya independent però dubta de la capacitat democràtica dels estats francès i espanyol. M'he sentit a dir *"l'estat espanyol no deixarà mai Catalunya ja que si deixés Catalunya no quedaria d'Espanya. Però segur que m'agradaria un estat català i m'agradaria veure Catalunya nord en un marc nacional català, però no hi cal pas pensar, aquest projecte acabaria obligatòriament amb una guerra, guerra que guanyarien els francesos i espanyols ja que són armats, preparats i a l'aguait"*;

Evidentment aquestes respostes no me fan pas satisfet, això voldria dir que les fronteres esdevindrien fixes, i que seríem eternament sotmesos per por d'un perill celestial.

És per això que és urgent obrir un debat, debat que s'iniciarà aviat amb la constitució d'una territorial nord-catalana de l'ANC.

Hervé Pi